

DOMIN SVET

LETNIK 36. V LJUBLJANI 20. MAJA 1923. ŠTEVILKA 5.

SASA ŠANTEL: GOPSA SINJSKA.

BOGOVEC JERNEJ.

DR. IVAN PREGELJ.

3.

Nedeljsko adventno jutro. V bridki mraz grajske molilnice je jeknil bogovčev glas:

„Ich will den herre loben alle zeit.“

Srenja vernikov iz Kranja je odpela:

„Sejn lob jol ymerdar ynu meynem munde jeyn.“

Bila je težko slovesna pesem v mrkem lidijskem zvoku. Ob vsaki novi prošnji je tavala nekam proti višavi in se razvezala nepričakovano v svetlo kadenco, kakor da duša nepotolažena še in še dvomi, kliče na pomoč, ihti. Vstajala je kakor vpij iz mlamola in globokega vodnjaka. Nič ni hinila ušesu. Otroci in žene bi je ne bili mogli peti, razvnela pa ni niti mož, ki so breme nosili in krivdo

lakomije, požreštva in prijazni do obnoženj...

Bogovec je posluhnil v petje. Kranjski mestjani so peli po nemško iz Martina, njihov brdski patron pa je molil po bukovsko. Bogovca je zbolelo in je spráševal v sebi:

»Nečimerni! Z besedo papežniških poješ za Jezabelino prijazen. Prav nič ti ni bilo treba prigovarjati, takoj si privolil in se razkazuješ pred mojimi in menoj, norski Abdija! Pa ti rečem, da ni nebeško tovarništvo za osle in gosi.«

»Non creavit Deus coelum pro anseribus,« je zapel nehote v nemški psalm in se zmedel in pozabil še bolj: predenj je vstala slika slabotne otročniške žene. Strahotno sladka je ležala brez moči in življenja svoji drugarici v rokah...

„Snd fure mich nicht ynu verjuchunge!“ je zahrepenel bogovec in se ovedel.

Pesem srenje je ugasnila. Bogovec je vstal in se obrnil k ljudem. Tudi to, da se je obračal proti srenji, ko je molil, je bil sprejel iz učenika Martina in še iz Primoža in še iz prednika v Kranju Gašparja Rakovca. Ne trikrat kakor papežniški, samo enkrat je klical:

»Kyrie Eleyson, Christe Eleyson, Kyrie Eleyson.«

Nato je molil k Bogu, močnemu varihu vseh onih, ki verujejo vanj, naj svojo prijazen izkaže in misli razsveči, da bodo vsi verni le-tó hoteli, kar je iz volje božje in v čast Gospoda Jezusa Kristusa, nedolžnega Jagnjeta, ki je vse grehe sveta prikrilo in odrešilo od zlahte do zlahte...

»Amen!« je odgovorila srenja.

Bogovec je bral iz Pavla v prvem pismu Korinčanom na četrtem poglavju od prve do pete vrste. Potem je odpel v blagovest in bral iz Janeza o sinu Caharijevem, ki je z vodo krstil in oznanil, in se je vse tisto zgodilo ob Jordanu, »zu Betharaba ienjtt deš Jordans da Johannes teufftet«.

129 Srenja je pela: